

A. Archipenko, a 1924. priredio je u Beogradu »Zenitovu međunarodnu izložbu nove umetnosti«, na kojoj sudjeluju A. Archipenko, W. Kandinsky, L. Moholy-Nagy, O. Zadkine, El Lissitzky, R. i S. Delaunay, M. Chagall, S. Charchoune, A. Gleizes, L. Tihanyi, V. Biller, V. Foretić, V. Gecan, Jo Klek (J. Seissel), M. S. Petrov, A. i T. Černigoj, J. Bijelić i E. Stepančić.

BIBL.: Kroz Proletnji salon 1920, Nova Evropa, 1920, 12; *Savremeno novo i slučajno slikarstvo*, Zenit, 1921, 10; *Arhipenko — nova plastika*, Beograd — Zagreb 1923; *Nova umetnost*, Zenit, 1924, 35.

LIT.: Zenit i avangarda 20-ih godina (katalog), Beograd 1983.

Ž. Ké.

MIČIN, Milan, slikar (Vodice, 30. IV. 1932). Završio Školu primijenjene umjetnosti u Zagrebu 1960. Bio je oblikovatelj u tvornici »Kristal« u Samoboru (1962/63). God. 1964. odlazi u Rim, od tada naizmjenično boravi u Italiji i Hrvatskoj. U crtežima i slikama na ekspresivan način interpretira biljne, životinjske i figuralne motive. Radi mozaike, reljefe, dekorativne panoe, vitraje i zidne kompozicije. — Samostalno izlagao u Samoboru, Rimu, Ferrari, Veroni, Lausanni, Hamburgu, Zadru, Šibeniku i Zagrebu.

LIT.: *A. Travirka*, Milan Mičin (katalog), Zadar 1983.

Ž. Sa.

MIDNJAN, selo SZ od Vodnjana. Jednobrodna ranoromanička crkva Sv. Martina (5×7 m) s izbočenom i dubokom polukružnom apsidom sagrađena je na ruševinama veće starokršć. ili ranosrednjovj. sakralne građevine. U novijoj su građevini upotrijebljeni dijelovi poda i stilobata pregrade te ukrašeni dovratnici od vapnenca; dio pilastra od vapnenca s pleternim ukrasom nalazi se kao spolij u zvoniku iznad zabata pročelja. Romanička (?) crkva Sv. Germana (12,4 × 21,5 m) s izbočenom i plitkom pravokutnom apsidom u ruševnu je stanju. U suhozidnim ogradama nađeno je više dijelova kamenoga crkv. namještaja a na jednome kamenome stupiću ranoromanička figura ljudske glave.

LIT.: B. Schiavuzzi, Attraverso l'agro colonico di Pola, Atti e Memorie SIASP 1908, 24, str. 102 — 103. — D. Rismondo, Dignano d'Istria nei ricordi, Ravenna 1937. — B. Marušić, Novi spomenici ranosrednjovjekovne skulpture u Istri i na Karnerskim otocima, Bulletin JAZU, 1956, 8, str. 10. — Isti, Djelatnost srednjovjekovnog odjela Arheološkog muzeja Istre u Puli, SHP, 1956 — 58.

Br. Ma.

MIDŽOR, Aleksandar (Saša), kipar i medaljer (Split, 15. II. 1939). Školu za primijenjenu umjetnost završio u Zagrebu 1960, potom studira na Akademiji (F. Kršinić), a kiparsku specijalku kod istoga profesora završio 1967. Radi kao profesor na Školi za primijenjene umjetnosti u Splitu od 1968. U početku radi meko oblikovane ženske aktove, nakon čega se opredjeljuje za apstraktnu skulpturu — heraldički komponirane toteme i reljefe u aluminijumske limu. Istančanim osjećajem za volumen i finim zlatarskim umijećem radi medalje (*M. Krleža*, 1986; *Autoportret*, 1989) i sitnu plastiku (*Sv. Dujce*, 1990). God. 1990. radi u drvu ciklus *Ribe*. — Samostalno izlagao u Parizu (1967), Splitu (1968, 1976, 1983, 1990), Rijeci (1977), Omišu (1986) i Kaštel Novome (1990).

LIT.: K. Prijatelj, Stipe Dizdar i Aleksandar Midžor (katalog), Split 1976. — S. Kelava, Ivan Krstulović i Aleksandar-Saša Midžor (katalog), Split 1990.

K. Ma.

MIFKA, Ljerka, književnica (Zagreb, 22. III. 1943). Završila Filozofski fakultet u Zagrebu 1966. Piše pjesme, književne i lik. kritike i eseje, predgovore u katalozima (I. Kožarić, M. Bosanac, N. Cetinić, B. Černoš, M. Muljević, Z. Keser, M. Ujević, B. Bogdanović, M. Lah). Bila je urednica lik. rubrike u časopisu »Čovjek i prostor« (1976 — 80). Bavi se prevodjenjem. BIBL.: *Eseji*, Zagreb 1970; *Pejzaži Marina Tartinia*, Telegram, 1972, 25; *Slikarstvo Frane Šimunovića*, Dometi, 1976, 10; *Kiparstvo Ksenije Kantoci*, ibid., 1976, 11; *Aktualne tendencije u umjetnosti*, ČIP, 1976, 12; *Meandri Julija Knjžera*, ibid., 1977, 1; *Crteži Josipa Vaništa*, Izraz (Sarajevo), 1977, 7.

Ž. Sa.

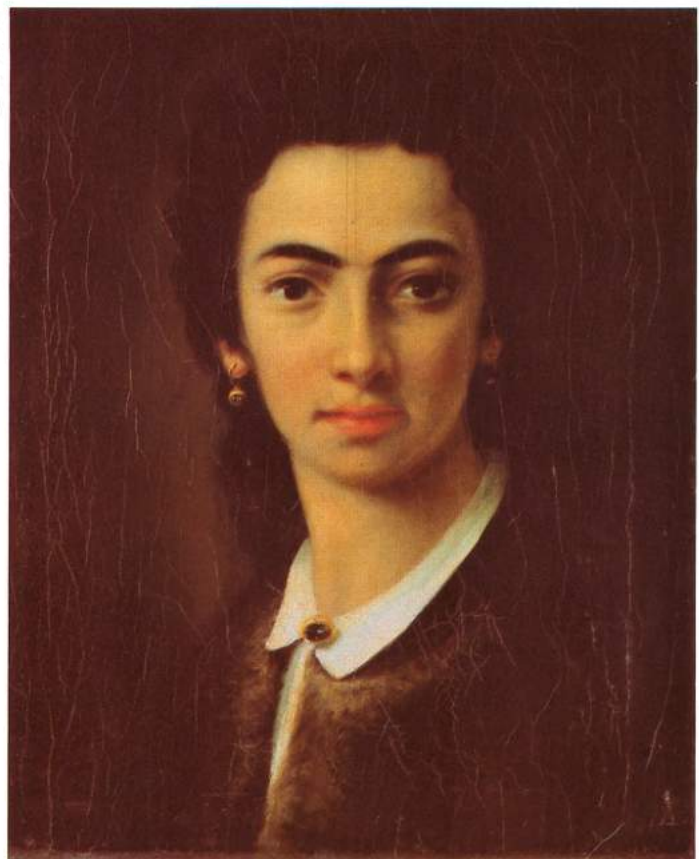
MIHALFFI, Ivan, zagrebački zlatar (XVII. st.). Spominje se kao zagrebački građanin 1601. Izradio 1606. srebrni okov plenarija (plosnate kutije) s pozlaćenim reljefnim raspelom, likovima svetaca i medaljonima evanđelista (riznica zagrebačke katedrale).

LIT.: I. Bach, Zlatari Zagreba u XVII. stoljeću, Iz starog i novog Zagreba, V, Zagreb 1974, str. 17.

MIHANOVIĆ, Antun, književnik i diplomat (Zagreb, 10. VI. 1796 — Klanjec, 14. XI. 1861). Pravo studirao u Beču. Preteča ilirskoga pokreta: 1815. napisao je *Reč domovini od hasnovitosti pisanja vu domorodnom jeziku*. Kao konzul u Solunu bavio se numizmatikom i skupljao srednjovj. rukopise. Njegova zbirka od 38 dragocjenih ćirilskih rukopisa (danas u Arhivu HAZU) potječe iz makedonskih manastira, pretežno iz Lesnova. Skupljao je i tur. dokumente.

LIT.: V. Mošin, O podrijetlu Mihanovićeve ćirilске zbirke, Slovo, 1955, 4 — 5.

R.

K. MIHANOVIĆ, *Portret sestre Sidonije*. Zagreb, Hrvatski povijesni muzej

MIHANOVIĆ, Ćiril, kipar (Solin, 4. VII. 1925). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1952 (V. Radauš). Bio je suradnik Majstorske radionice V. Radauša 1952 — 54. Izlaže od 1956. Autor je javnih spomenika i poprsja u Zagrebu (*Majka i dijete*, *Odmor*, *Marijan Badel*, *Mirko Bukovec*), tradicionalne figurativne orijentacije. Izveo reljef *Panta rei* u zgradi Zavoda za platni promet u Zagrebu. Slika motive iz Dalmacije (interijeri), u kojima ističe karakteristične pojedinosti nar. graditeljstva.

Ma. B.

MIHANOVIĆ, Karolina, slikarica (Jablanac, 15. II. 1847 — Pariz, 15. V. 1895). Počela je slikati u djevojačkoj školi u Temišvaru; 1861 — 63. učila slikarstvo kod G. F. Locatellija u Veneciji. Potom je živjela u Bjelovaru, Budimpešti, Beču i Parizu. Nakon udaje (1867) prestala je slikati. Sačuvane slike, što ih je radila za boravka u Veneciji i Bjelovaru, odaju duh tal. akademizma (*Madona*) i istančane senzibilnosti (*Portret sestre Sidonije*, *Portret bake Jozefine Masek*). Izlagala je u Zagrebu. Njezine su slike (sakralni sadržaji, žanr-prizori, portreti) najvećim dijelom izgubljene.

LIT.: A. Bulat-Simić, Karolina Mihanović, Peristil, 1960, 3. — Slikarstvo XIX. stoljeća u Hrvatskoj (katalog), Zagreb 1961. — M. Schneider, Portreti 1800 — 1870 (katalog), Zagreb 1973.

R.

MIHANOVIĆ, Zvonimir, slikar i grafičar (Sitno Donje kraj Splita, 12. VIII. 1946). Završio Pedagošku akademiju u Splitu 1969 (A. Kaštelančić). Studirao na Akademiji di Brera u Milanu, diplomirao na École des Beaux-Arts u Parizu 1976 (A. Zavaroa). Slika hiperrealističke kompozicije minucioznom fotografskom tehnikom (tzv. foto-realizam ili radikalni realizam). Bilježi poetičnost zavičajnih krajolika i motiva s otoka i priobalnih mjesta. Traga za ostacima duha i načina života koje su ljudi toga podneblja stoljećima gradili (*Suton*, 1981; *Odlazak na ribe*, 1982; *Sam*, 1987; *Spremni na polazak*, 1991; *Prvo svjetlo*, 1992). Samostalno izlagao u Zagrebu, New Yorku, Los Angelesu, Parizu, Chicagu, Palm Beachu, Aspenu, Houstonu.

ilustracija na str. 572

LIT.: I. Zidić, Zvonimir Mihanović (katalog), Zagreb 1982. — S. Preston, A Timeless Solitude Zvonimir Mihanović, US Art (Minneapolis) 1989, 8. — O. Vujović, Zvonimir Mihanović, Kontura, 1992, 11 — 12.

K. Ma.

MIHATOV, Mojmir, karikaturist (Zadar, 27. IX. 1952). Završio Školu za primijenjenu umjetnost u Splitu i lik. odsjek Pedagoške akademije u Zadru. Karikaturu objavljuje od 1968. u dnevnom tisku (»Večernji list«, »Vjesnik«, »Slobodna Dalmacija« i dr.). Jasnim crtežom i promišljenim analitičkim postupkom radi u kombiniranim tehnikama (pero-tuš, akvarel,

Z. MIHANOVIĆ,
Ribarsko naselje

olovka i olovka u boji) asocijativne nadrealističke karikature. Suradujući 1977–80. sa Studijem animiranoga filma u Zagrebu napravio animirani film *Reklamomanija* (1980). Od 1980. radi u zadarskom Kazalištu lutaka kao scenograf i oblikovatelj lutaka. — Samostalno izlagao u Zadru (1979) i Velikoj Gorici (1981).

LIT.: R. Vuković, *Mojmir Mihatov* (katalog), Velika Gorica 1981.

K. Ma.

MIHIČIĆ, Andro Vid, povjesničar umjetnosti i pjesnik (Beli na Cresu, 26. III. 1896 — Mali Lošinj, 26. I. 1992). Završio je studij povijesti umjetnosti na Sorbonni u Parizu 1927. God. 1932. profesor u Dubrovniku, potom u franjevačkoj gimnaziji na Badiji (1933–44), kustos Moderne galerije u Splitu (od 1945) i Moderne galerije u Zagrebu (1947–66). Objavljivao je likovne zapise u periodicima od 1923, poslije II. svj. r. poglavito u časopisima *Bulletin JAZU* i »Marulić«. Objavio je knjigu o kiparu D. Peniću (Pariz, 1930), knjige pjesama i knjigu eseja *Sonde*.

BIBL.: E. Vidović i A. Uvodić, *Jadran* 1923, 35; *Likovni problemi. O novoj likovnoj umjetnosti uz dvadesetpetogodišnjicu »Pariskog Salon d'automne«*, HR, 1929, 3 i 4; *Andrija Medulić — Schiavone*, Nova Evropa, 1932, 2; *Antun Augustinčić*, *Novo doba*, 4. I. 1936; *Dujam Penić*, *Obzor*, 8. II. 1937; *Muka Kristova u umjetnosti*, Hrvatska straža, 1939, 83.

LIT.: T. Marojević, *Sonde Andre Vida Mihičića*, predgovor u knjizi: A. V. Mihičić, *Sonde*, Mali Lošinj 1988. — A. Starčević, *Andro Vid Mihičić*, *Marulić*, 1992, 2. — Đ. Vandura, *Zbirka umjetnina Andra Vida i Katatine Mihičić*, Mali Lošinj 1993.

V. Fo.

MIHINICA, Mato, naivni kipar (Obrezina kraj Zagreba, 5. X. 1948). Po zanimanju radnik; kiparstvom se bavi od 1965. Najprije radi kipove u drvu u kojima uobličava ljude iz svoje okoline. Poslije 1970. okreće se biblijskoj tematici. Izradio je nekoliko većih figuralnih cjelina za opremanje sakral-

M. MIHATOV, *Bez naslova*

